

[Larsen-Badse.]

der saa til Gengæld paa en anden Side i Finansloven staaar, at der har maattet udbetales saa og saa mange Penge af Statskassen. Det er en Formalitet, som jeg ikke synes, man behøver at opholde sig nærmere ved. Derfor har vi kunnet give dette Forslag vor Tilslutning, og jeg anbefaler at stemme derfor.

Holdgaard: Naar jeg har forlangt Ordet, er det ogsaa for at knytte nogle Bemærkninger til Tekstanmærkningen under Nr. 210, der giver Ministeren Bemyndigelse til efter visse Regler at yde et Beløb af indtil 1 200 000 Kr. for et Aar. Det er et Forsøg paa at hjælpe den paagældende Produktionsgren indenfor vort Erhvervsliv over en vanskelig Periode, en Situation, der forhaabentlig er forbigaaende. Om dette sidste kan der dog ikke siges noget bestemt. Det ærede Medlem Hr. Kyed syntes i Gaar at ville have en bestemt Udtalelse om, hvorvidt det var forbigaaende eller ikke; men det er der formentlig ingen, der kan give nogen absolut Garanti for.

Det ærede Medlem begrundede Venstres Modstand med to Ting. For det første sagde han, at han maatte være imod, fordi der ikke var fremsat et særligt Lovforslag, men Sagen gennemførtes som en Tekstanmærkning paa Finansloven. Der er vel nok nogen Grund til at spørge, hvad han mener med en saadan Udtalelse. Om det er Meningen, at man fra Venstres Side vilde være med til at gennemføre en Ordning, hvis der blev fremsat et Lovforslag? Jeg har nok hørt enkelte Venstremænd tale om, at dette Spørgsmaal kunde løses paa en anden Maade, hvorved man kunde naa til det samme, enten ved, at man nedsatte den indenlandske Afgift, eller ved at forhøje Tolden paa Raasukker. Men det faar vi maaske at vide, inden Forhandlingen slutter, om det er en af de Veje, man fra Venstres Side ønsker at gaa. Der er jo ikke meget Grundlag for at komme med Bebrejdelser for, at man søger at gennemføre dette ved en Tekstanmærkning i Finansloven, hvis man ikke selv gennem et Lovforslag vil være med til at gennemføre det, thi, som det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, har det ærede Medlem Hr. Kyed jo faaet rig Lejlighed til at fremsætte de politiske Betragtninger, som han nu mente det var nødvendigt at faa ud i den dertil egnede Presse.

Den anden Betænkelighed, som det ærede Medlem Hr. Kyed havde, var den principielle. Af principielle Grunde, sagde det ærede Medlem, kunde Venstre ikke gaa

med til dette her. Men denne Begrundelse kan jo ikke holde, for Venstre vil aldeles ikke komme i Modstrid med sine hidtidige Principer ved at gaa med til dette — det skal jeg nok siden bevise —, tværtimod vil Venstre i allerhøjeste Grad være i Samklang med den Linie, det saa ofte har fulgt i Fortiden. Men derfor, da det nu ligger saadan, var det vel ogsaa, det ærede Medlem Hr. Kyed opholdt sig saa meget ved andre Partiers Stilling. Dette kan være meget forstaaeligt, men de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte herom, kan jo heller ikke holde, i alt Fald ikke for mit Partis Vedkommende. Det ærede Medlem fandt Anledning til at citere en Notits, der har staaet i „Fyns Venstreblad“. Det forekommer mig at være noget mærkeligt, naar det ærede Medlem er en saadan Sporer efter Sandhed, at han saa ikke har set, at Dagen efter blev denne Notits dementeret i „Fyns Venstreblad“; hvis han har læst dette, havde han jo ikke behøvet at fremføre Citatet her... Ja, der er nogle, der synes, det er morsomt, og de har jo Lov til at more sig, de ærede Medlemmer af Venstre, de har saamænd ikke meget at more sig over, saa en Gang imellem skal de have noget, og det misunder jeg dem ikke. Heller ikke Henvisningen til det radikale Partis Stilling i 1926 kan holde, paa ingen mulig Maade. Hvad var det, der skete den Gang? Der skete det, at det radikale Venstre gik ind for et Forslag om at yde 3 Mill. Kr. for at hjælpe visse Industrier. Derfor er vor Stilling her i nøje Samklang med den Stilling, vi den Gang indtog. Saa siger det ærede Medlem Hr. Kyed, og han siger det med en vis Patos: Hvor er Kravet om Begrænsning af Udbyttet nu henne fra det radikale Venstres Side? Ja, det ærede Medlem kan jo selv læse, eller hvis han har hørt det i Finansudvalget, ved han, at Sukkerfabrikkerne her skal yde 800 000 Kr., før Staten træder til. Det er i alt Fald noget i samme Retning.

Det ærede Medlem forsøger videre at give det Udseende af, at man ved den Bemyndigelse, der her gives Ministeren, sikrer Roedyrkerne en bestemt Pris af 2 Kr. pr. Dobbeltcentner, men det er jo aldeles ikke Tilfældet. Naar man begrænser et Tilskud til et vist Beløb, kan der ikke være sikret en bestemt Pris, og Statstilskuddet her er jo begrænset til de 1 200 000 Kr. Jeg kan i øvrigt heller ikke forstaa, om det er Venstres virkelige Mening, at denne Pris af 2 Kr. pr. Dobbeltcentner skulde være en urimelig Pris. Jeg har jo ogsaa deltaget i adskillige Diskussioner, hvor man har talt om Prisforhold og om Udgangspunktet for Prisbe-